

Sag C-791/22

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

28. december 2022

Forelæggende ret:

Finanzgericht Hamburg (Tyskland)

Afgørelse af:

6. december 2022

Sagsøger:

G.A.

Sagsøgt:

Hauptzollamt Braunschweig

Hovedsagens genstand

Cigaretter fra tredjelande, som uden at være blevet pålagt afgift blev tilbudt på et marked i Polen og blev videresolgt til en køber i Tyskland – direktiv 2006/112/EF – EF-toldkodeksen – de tyske afgiftsmyndigheders mulighed for at opkræve importmoms

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielt spørgsmål

Er det i strid med direktiv 2006/112/EF, navnlig dette direktivs artikel 30 og 60, hvis en national bestemmelse erklærer artikel 215, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2913/92 for analogt anvendelig på importmomsen?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 30, 60, 62, 70 og 71

Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »toldkodeksen«), navnlig artikel 40, 202, 215, stk. 4

Anførte nationale forskrifter

Umsatzsteuergesetz (momsloven, UStG), navnlig § 21, stk. 2, som fastsætter, at bestemmelserne for told gælder analogt for importmoms.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren protesterer mod fastsættelse af importmoms på smuglercigaretter. Sagsøgeren, som er bosat i Polen, købte den 29. september 2012 på et marked i Ślubice (Polen) i alt 43 760 cigaretter, som kun var forsynet med ukrainske og hviderussiske afgiftsbanderoler. Uden at informere toldsteder transporterede han disse cigaretter til Tyskland, hvor han den 2. oktober 2012 overdrog dem til sin tyske køber i nærheden af Braunschweig. I forbindelse med denne overdragelse blev sagsøgeren anholdt, og cigaretterne blev beslaglagt og senere destrueret.
- 2 Ved afgiftsavgørelse af 3. februar 2015 fastsatte sagsøgte importmoms på 2 006,38 EUR for cigaretterne. Cigaretterne blev ulovligt indført i Unionens toldområde. Derfor opstod der toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 1, litra a). Da sagsøgeren burde have vidst dette, er han debitor i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 3, tredje led. Ved analog anvendelse af de nævnte todbestemmelser i henhold til momslovens § 21, stk. 2, opstod toldskylden, og sagsøgeren blev debitor for importmomsen. Sagsøgeren har anlagt sag til prøvelse af denne afgiftsavgørelse.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 3 Det præjudicielle spørgsmål er indholdsmæssigt identisk med det andet spørgsmål i sag C-368/21. Dette spørgsmål kunne Domstolen ikke besvare i dom af 8. september 2022, Hauptzollamt Hamburg (stedet, hvor toldskylden opstår II) (C-368/21, EU:C:2022:647), da det henset til besvarelsen af det første spørgsmål var ufornuddent at besvare det andet spørgsmål.
- 4 Til forskel fra, hvad der var tilfældet i sag C-368/21, anser den forelæggende ret det for udelukket, at stedet for den momsretlige indførsel af de i den foreliggende sag omhandlede varer ligger i Tyskland. Stedet for indførslen af cigaretterne ligger derimod i Polen. Cigaretterne er ikke-EU-varer, da de var forsynet med ukrainske og hviderussiske afgiftsbanderoler. De blev bragt til Polen ad ukendte

veje. Der indgik de i Unionens økonomiske kredsløb, idet de blev udbudt til salg på et polsk marked. Cigaretterne befandt sig dermed ikke i transit sådan som de pakkeforsendelser, der var genstand for C-26/18 (dom af 10.7.2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung, C-26/18, EU:C:2019:579), eller det køretøj, det drejede sig om i sag C-368/21. Der er ingen indikationer af, at cigaretterne udelukkende var bestemt for forbrug uden for Polen. Faktisk blev cigaretterne også købt af en person, som var bosat i Polen, nemlig sagsøgeren. Det var først denne person, der besluttede at sælge dem videre til Tyskland.

5 Den forelæggende ret lægger derfor til grund, at der foreligger tre afgiftspligtige transaktioner:

(1) Indførslen af cigaretterne fra et tredjeland til Polen [artikel 2, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112]

(2) leveringen af cigaretterne fra sælgeren på markedet i Słubice til sagsøgeren [artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/112]

(3) sagsøgerens kundes erhvervelse inden for Fællesskabet af cigaretterne i Tyskland [artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii), i direktiv 2006/112].

6 Det er kun afgiftsbelæggelsen af den første transaktion, indførslen af cigaretterne til Polen, der er genstand for den præjudicielle anmodning. Da importmomsen opstod i Polen, har de tyske toldmyndigheder imidlertid kun kompetence til at fastsætte importmomsen, hvis importmomsen som følge af fiktionen i toldkodeksens artikel 215, stk. 4, analogt anses for at være opstået i Tyskland. Momslovens § 21, stk. 2, erklærer denne toldretlige bestemmelse for analogt anvendelig på importmomsen. Betingelserne for analog anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, er opfyldt i det foreliggende tilfælde: Den sagsøgte tyske toldmyndighed konstaterede, at importmomsskylden opstod ved den ulovlige indførsel af cigaretterne fra et tredjeland til Polen i henhold til en analog anvendelse af toldkodeksens artikel 202, stk. 1, litra a). Denne importmomsskyld udgør mindre end 5 000 EUR, nemlig 2 006,38 EUR. Dermed anses importmomsskylden for at være opstået i Tyskland.

7 Spørgsmålet er imidlertid, om den analoge anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, som anordnes i momslovens § 21, stk. 2, er i strid med direktiv 2006/112. I så fald kan toldkodeksens artikel 215, stk. 4, næppe anvendes analogt på importmomsen. Den analoge anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, er EU-retligt ubetænkelig, hvis direktiv 2006/112 selv anordner anvendelsen af denne toldbestemmelse i den foreliggende konstellation, og selv hvis momsdirektivet ikke påbyder den analoge anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, er den EU-retligt tilladt, hvis momsdirektivet ikke forbyder den.

8 Den eneste bestemmelse i direktiv 2006/112, der ville kunne påbyde en analog anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, på importmomsen, er dette direktivs artikel 71, stk. 1, andet afsnit. Denne bestemmelse forudsætter – i modsætning til samme direktivs artikel 71, stk. 2 – at der faktisk skal svares told

af varerne. Dette er tilfældet i den foreliggende sag, da der ved den ulovlige indførsel af cigaretterne opstod en toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 1, litra a). I henhold til underposition 2402 2090 i den kombinerede nomenklatur som affattet ved forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011 beregnes toldskylden ud fra en toldsats på 57,6%. Bl.a. med hensyn til denne situation bestemmer artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112, at »afgiftspligten [vil] indtræde og afgiften forfalde på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder for de pågældende afgifter, og hvor disse forfalder«. I dette direktivs artikel 62, nr. 1), defineres afgiftspligtens indtræden som den omstændighed, der bevirker, at lovens betingelser for afgiftens forfald er opfyldt. I henhold til direktivets artikel 62, nr. 2), er afgiftens forfald det forhold, at kravet på afgiften kan gøres gældende.

- 9 I denne bestemmelse knyttes momspligtens indtræden og momsens forfald – abstrakt formuleret – i en vis forstand sammen med forudsætningen for at opkræve toldafgiften. Efter den forelæggende rets opfattelse kan denne henvisning til toldretten forstås på to måder. Hvis bestemmelsen fortolkes bredt, henviser den til toldretten for så vidt angår alle betingelserne for momsens opståen. Hvis bestemmelsen fortolkes restriktivt, henviser den kun til toldretten for så vidt angår det tidspunkt, hvor momspligten indtræder og forfalder.
- 10 Bundesfinanzhof (den tyske forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) fortolker artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 således, at bestemmelsen henviser til toldretten i bred forstand. Ifølge denne forståelse forbyder artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 ikke alene den analoge anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, men anordner den. Det præjudicielle spørgsmål ville dermed skulle besvares benægtende.
- 11 Den forelæggende ret hælder derimod til den opfattelse, at artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 kun henviser til toldretten for så vidt angår det *tidspunkt*, hvor momspligten indtræder og forfalder. Til fordel for denne forståelse taler bestemmelsens ordlyd, opståelseshistorie og systematik.
- 12 Ordlyden af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 kobler kun momspligtens indtræden og forfald til toldretten for så vidt angår tidspunktet for dem. Ordlyden i bestemmelsen forudsætter, at der er indtrådt en momspligt, og at denne er forfaldet, som omhandlet i direktivets artikel 62. En så restriktiv forståelse af dette direktivs artikel 71, stk. 1, andet afsnit, som følger ordlyden, giver også mening, da der inden for toldretten findes flere bestemmelser, som beskæftiger sig med tidspunktet for toldskyldens opståen, f.eks. toldkodeksens artikel 201, stk. 2, artikel 202-204, artikel 209, stk. 2, artikel 210, stk. 2, artikel 211, stk. 2. En analog anvendelse af disse toldbestemmelser ville indebære, at også importmomsen opstår på disse tidspunkter.
- 13 Udviklingen af bestemmelsen i artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 taler imidlertid for, at bestemmelsen forudsætter, at momspligten allerede er indtrådt og forfalden. Forholdet mellem told og importmoms blev første gang

reguleret i artikel 7 i Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EUT 1967, 1303/67). I dette direktivs artikel 7 knyttes toldskyldens og merværdiafgiftsskyldens opståen og forfald udtrykkeligt sammen. I den oprindelige affattelse af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1) fastsattes helt tilsvarende følgende i artikel 10, stk. 3: »Ved indførsel indtræder afgiftspligten, og afgiften forfalder, på det tidspunkt, hvor godet ankommer til indlandet som fastlagt i artikel 3. Skal der for indførte goder svares told [...], kan medlemsstaterne knytte afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald til de tilsvarende begreber gældende for disse fællesskabsafgifter.«

- 14 Sjette direktivs artikel 10, stk. 3, blev ændret ved artikel 1, nr. 6), i direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF (EFT 1991, L 376, s. 1). Denne ændrede affattelse er næsten identisk med den affattelse af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112, som finder anvendelse i den foreliggende sag. I denne affattelse begrænses sammenknytningen af afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald for importmoms og told til tidspunktet for toldens indtræden.
- 15 Placeringen af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 taler ligeledes imod, at der henvises til toldretlige bestemmelser, som vedrører andre aspekter end tidspunktet for afgiftens indtræden. Således behandles indførselsstedet i kapitel 4 i afsnit V i dette direktiv (artikel 60 og 61). Dette afsnit regulerer udtrykkeligt »stedet for afgiftspligtige transaktioner«. Direktivets artikel 71, stk. 1, andet afsnit, står derimod i direktivets afsnit VI, der vedrører »afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald«.
- 16 Placeringen af artikel 71 i kapitel 4 i afsnit VI i direktiv 2006/112 taler ligeledes for, at bestemmelsen kun vedrører tidspunktet for, hvornår et momsretligt krav indtræder, og ikke også stedet, hvor det indtræder. Dette kapitel består af to artikler (artikel 70 og artikel 71). Artikel 70 fastlægger, på hvilket tidspunkt afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder ved indførsel. Den fastsætter lidet overraskende, at dette sker på det tidspunkt, hvor varer indføres. Artikel 70 fastsætter dermed for indførslen, hvad artikel 63 i direktiv 2006/112 fastsætter for levering af varer og ydelser og artikel 68 for erhvervelse af varer inden for Fællesskabet, nemlig tidspunktet for afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald.
- 17 Endelig taler yderligere en systematisk overvejelse imod en bred forståelse af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112. Hvis denne bestemmelse faktisk indeholdt en henvisning til toldretten i bred forstand, ville bestemmelserne i direktiv 2006/112 om importmomsen nemlig være forældede. For de indførsler, der er underlagt told, ville alle aspekter af importmomsen alene følge toldretten.

For alle andre indførsler, som ikke er underlagt sådanne afgifter, ville anvendelsen af toldretten følge af artikel 71, stk. 2, i direktiv 2006/112.

- 18 Den forelæggende ret kan ikke udlede entydigt af Domstolens praksis, om artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 også henviser til toldretten for så vidt angår stedet, hvor momsskylden opstår. I dommen i Dansk Transport og Logistik-sagen fremhævede Domstolen i sit svar på det fjerde præjudicielle spørgsmål på den ene side, at told og importmoms har særskilt, selvstændig karakter (dom af 29.4.2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, præmis 102). På den anden side præciserer den i besvarelsen af det tredje præjudicielle spørgsmål, at betingelserne for toldpligtens og momspligtens indtræden og disse afgifters forfald i det væsentlige er de samme (præmis 91).
- 19 I dom af 11. juli 2013, Harry Winston (C-273/12, EU:C:2013:466, præmis 41), anfører Domstolen vedrørende artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112: »Det skal i denne forbindelse bemærkes, at moms ved indførsel og told med hensyn til deres væsentlige egenskaber kan sammenlignes, for så vidt som kravet på dem stiftes ved indførslen til Unionen og varernes efterfølgende optagelse i det økonomiske kredsløb i medlemsstaterne. Denne parallelitet bekræftes endvidere af, at momsdirektivets artikel 71, stk. 1, andet afsnit, bemyndiger medlemsstaterne til at knytte importmomspligtens indtræden og afgiftens forfald til de tilsvarende begreber, der gælder for told [...]«.«
- 20 Det andet punktum i denne passage kan forstås således, at Domstolen opfatter artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 som en henvisning til toldretten i bred forstand. Den forelæggende ret er imidlertid i tvivl om, hvorvidt bemærkningerne skal forstås således. Denne passage citerer tilsvarende dom af 6. december 1990, Witzemann (C-343/89, EU:C:1990:445, præmis 18) og erstatter blot artikel 10, stk. 3, i sjette direktiv med artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112. Dommen i Witzemann-sagen citerer på sin side dom af 28. februar 1984, Einberger (294/82, EU:C:1984:81, præmis 18). Begge de citerede domme blev imidlertid afsagt før ændringen af artikel 10, stk. 3, i sjette direktiv ved direktiv 91/680/EØF. Da Domstolen i præmis 41 i dommen i Harry Winston-sagen ganske vist skiftede bestemmelserne ud, men ikke tilpassede sin formulering til ordlyden af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 (den taler om, at momsdirektivets artikel 71, stk. 1, andet afsnit, »bemyndiger« medlemsstaterne, selv om de for længst er blevet »forpligtet« ved direktiv 91/680/EØF), ønsker den forelæggende ret ikke uden videre at støtte sin dom på denne udtalelse fra Domstolen.
- 21 Betydningen af præmis 41 i dommen i Harry Winston-sagen relativiseres endelig derved, at Domstolen ganske vist citerer denne passage i dom af 10. juli 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579, præmis 41), men her når til det resultat, at toldpligtens opståen ikke automatisk fører til momspligtens opståen. I denne forbindelse henviser den forelæggende ret til punkt 91 i generaladvokat Campos Sánchez-Bordonas forslag til afgørelse i de forenede sager Eurogate Distribution og DHL Hub Leipzig (C-226/14 og C-

- 228/14, EU:C:2016:1), som indeholder en rammende karakteristik af den analytiske ramme, som også det præjudicielle spørgsmål i den foreliggende sag bør besvares inden for.
- 22 Domstolen overtog i sine efterfølgende domme af 2. juni 2016 Eurogate Distribution (C-226/14 og C-228/14, EU:C:2016:405), af 1. juni 2017, Wallenborn Transports (C-571/15, EU:C:2017:417), og af 10. juli 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579), denne analytiske ramme og spurgte i de konkrete sager, om importmomsens opståen kunne begrundes momsretligt. Disse overvejelser ville være meningsløse, hvis artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 skulle forstås som en henvisning til toldretten i bred forstand. Hvis bestemmelsen ikke kan forstås således, at toldskyldens opståen nærmest automatisk fører til importmomsskyldens opståen, er der ingen grund til at lægge til grund, at den påbyder analog anvendelse af en toldretlig kompetenceregulering på importmomsretten.
  - 23 Desuden lægger den forelæggende ret til grund, at Domstolen ikke allerede besvarede det præjudicielle spørgsmål i dom af 3. marts 2021, Hauptzollamt Münster (Stedet, hvor momsens opstår) (C-7/20, EU:C:2021:161).
  - 24 Endelig kan der udledes indikationer for fortolkningen af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 af dom af 7. april 2022, Kauno teritorinė muitinė (C-489/20, EU:C:2022:277), hvor Domstolen afviste at anvende toldkodeksens artikel 124, stk. 1, litra e), analogt på importmomsen.
  - 25 Domstolen gentager først den formulering, som kendes fra Dansk Transport og Logistik- og Harry Winston-dommene, at importmoms og told med hensyn til deres væsentlige egenskaber kan »sammenlignes«, og at der er en parallelitet, som bekræftes af artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 (dom af 7.4.2022, Kauno teritorinė muitinė, C-489/20, EU:C:2022:277, præmis 47). Domstolen overfører imidlertid ikke – til forskel fra, hvad der var tilfældet i præmis 98 i Dansk Transport og Logistik-dommen – denne parallelitet til importmomsens ophør. Den konstaterer tværtimod, at momsdirektivet ikke indeholder nogen bestemmelse om ophør af toldskylden vedrørende smuglervarer af den grund, der er omhandlet i artikel 124, stk. 1, litra e), i forordning nr. 952/2013 (dom af 7.4.2022, Kauno teritorinė muitinė, C-489/20, EU:C:2022:277, præmis 49).
  - 26 Selv om det i den foreliggende sag ikke drejer sig om analog anvendelse af de toldretlige ophørsgrunde, men af de toldretlige kompetenceregler på importmomsen, forstår den forelæggende ret dommen af 7. april 2022, Kauno teritorinė muitinė, C-489/20, EU:C:2022:277), således, at artikel 71, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2006/112 ikke kan forstås som en henvisning til toldretten i bred forstand. Kun på denne måde kan det forklares, at Domstolen citerer denne bestemmelse og nævner dens konsekvenser for told- og momsskyldens opståen, for derefter at identificere et hul i momsdirektivet med hensyn til momsskyldens ophør.

- 27 Endelig er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt kompetencereglen i direktiv 2006/112 er udtømmende. Såfremt Domstolen er enig i den restriktive fortolkning af dette direktivs artikel 71, stk. 1, andet afsnit, betyder dette efter den forelæggende rets opfattelse nemlig ikke automatisk, at det i henhold til EU-retten er forbudt for Tyskland at anvende toldkodeksens artikel 215, stk. 4, analogt på importmomsen. Det er nemlig ét spørgsmål, om dette direktiv i artikel 71, stk. 1, andet afsnit, anordner den analoge anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4. Et andet spørgsmål er, om den forbyder dette, fordi den skal anses for udtømmende. Dette skal afgøres ved fortolkning.
- 28 Indførselsstedet for varer er reguleret i artikel 60 og 61 i direktiv 2006/112. Den omstændighed, at kompetencen til at foretage opkrævning af told og moms skal undersøges særskilt (dom af 29.4.2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, præmis 102), kan tale for, at artikel 60 og 61 er udtømmende.
- 29 Imidlertid kan der også udledes en anden forståelse af Domstolens praksis (dom af 2.6.2016, Eurogate Distribution, C-226/14 og C-228/14, EU:C:2016:405, samt af 10.7.2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung, C-26/18, EU:C:2019:579). Netop som i disse sager drejer det sig i den foreliggende sag om de momsretlige følger af en toldretlig overtrædelse og om spørgsmålet om, hvilken medlemsstat der har kompetence til at opkræve importmomsen. Den forelæggende ret forstår disse afgørelser således, at de momsretlige følger af en toldretlig overtrædelse ikke er reguleret udtømmende i momsdirektivet. Domstolen kunne således fastslå, at den momsretlige indførsel i disse tilfælde var afhængig af et uskrevet element af afgiftspligten, nemlig optagelse i Unionens økonomiske kredsløb.
- 30 På denne baggrund kan det tænkes, at direktiv 2006/112 skal anses for ikke udtømmende også med hensyn til andre aspekter af opkrævningen af importmomsen, såfremt importmomsen opstår i forbindelse med toldretlige overtrædelser. Ordlyden i artikel 60 i direktiv 2006/112 giver mulighed for dette. Toldkodeksens artikel 215, stk. 4, der i givet fald anvendes analogt på importmomsen, fastlægger ikke noget indførselssted, der står i modstrid med direktivets artikel 60, men anser, med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af moms krav på højst 5 000 EUR, blot en anden medlemsstat for at have kompetence til at opkræve moms.
- 31 Det er imidlertid muligt, at den forskydning af kompetencen, der sker ved en analog anvendelse af toldkodeksens artikel 215, stk. 4, er i strid med territorialitetsprincippet, som gælder for moms. Ifølge det fiskale territorialitetsprincip tilkommer indtægter nemlig den medlemsstat, hvor det endelige forbrug finder sted. (dom af 27.9.2007, Collée, C-146/05, EU:C:2007:549, præmis 37). I den foreliggende sag solgte sagsøgeren ganske vist cigaretterne videre til en køber i Tyskland efter at have erhvervet dem i Polen. Da de blev udbudt i almindelig handel i Polen, indgik de imidlertid i det økonomiske kredsløb på dette sted.

- 32 Hvad dette angår, adskiller momsens sig fra tolden, hvor territorialitetsprincippet ikke spiller nogen rolle inden for Unionen. Tolden tilkommer nemlig Unionen, uanset i hvilken medlemsstat den bliver opkrævet. Derfor har en effektiv opkrævning en fremtrædende rolle i forbindelse med tolden, hvilket opnås ved toldkodeksens artikel 215, stk. 4.

ARBEJDSDOKUMENT